

ærede kongevalgte Medlem (Chr. Rasmussen). Jeg holder mig overbevist om, at denne Forpagtningsafgift, som Udvalgets Flertal foreslaar, er der al mulig Grund til at tro vil kunne opnaas. Det er nemlig for det første jo en meget forsigtig Maade; det ærede første Medlem for 6te Kres har anvendt, idet han sagde, at det hidsynst Jærnbanelsselskab havde notorisk nu et regnskabsmæssigt Tab paa 23,000 og nogle Hundrede Kroner paa Ringe—Jaaborg Banen, og derefter vilde han saa beregne, hvor stort Tabet vilde blive paa det andet Stykke. Men et regnskabsmæssigt Tab er jo et meget vagt Begreb, thi dette Baneselskab fører vel at mærke Regnskabet selv, og man ved ikke, hvorledes det har fordelt sine Driftsudgifter paa Svendborg—Odense og Jaaborg—Ringe Banen. Der er saa mange Afregninger mellem disse Baner, og da det i Grunden kommer Selskabet for saa vidt ud paa det samme, kan man ikke deraf slutte, at fordi der er et saadant regnskabsmæssigt Tab, er der ogsaa et saadant reelt Tab, paa ingen mulig Maade. Men dertil kommer, at vi alle vide, at en Stump Bane er dyr at drive og giver i Reglen et daarligt Udbytte, men nu bliver Banen jo fordoblet i sin Længde, og derimod vilde Driftsudgifterne ikke blive synderlig større ved den gennemgaaende Bane fra Jaaborg til Nyborg end de vare ved Jaaborg—Ringe Banen. Det er allerede en meget betydelig Forstel. Naar dertil lægges, at Banen gaar igennem en tæt bebygget Egn, forekommer det mig, at der kan være al Grund til at tro, at den vil kunne give 3 pCt. al den Stund Statsbanen, der har saa mange elendige Stykker og navnlig saa meget dyre Overfartsforhold, at der er mange Strækninger endogsaa her paa Sjælland, som næppe nok bære Driften, dog til trods gennemsnitlig kan give 2 pCt. i Udbytte; derfor er der slet ikke noget i Vejen for at antage, at denne ny Bane vil i Forening med Ringe—Jaaborg Banen kunne give 3 pCt. af Anlægssummen — og vel at mærke, der spares endda Ekspropriationen, som falder ganske bort. Det forekommer mig altsaa, at der kan være al Rimelighed for, at den vil kunne give de 3 pCt.

Den højtærede Minister kom tilbage til en Debat, som blev ført ved første Behandling om denne Sag mellem den højtærede Minister og mig. Jeg skal ikke komme videre ind paa den, da den jo i Djeblikket ikke længere har nogen Interesse, efter at Udvalgets Stilling er givet. Men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at den højtærede Ministers Udtalelser i Dag ere meget stær-

kere for, at det bør være en Statsbane, end de, hvormed han sluttede ved første Behandling. Jeg havde nemlig den Gang præciseret til Slutning mit Standpunkt derhen, at jeg maatte gøre gældende at „der ikke i selve Loven“ — det var den Lov, jeg sigtede til, som den højtærede Minister citerede — „efter min Formening findes noget, der binder Rigsdagen over for dette Forhold, at der her skal være et Statsbaneanlæg“. I sit Svar derpaa sluttede den højtærede Indenrigsminister med følgende: „... mener jeg, efter min Opfattelse, at saa maa jeg fornuftigvis foreslaa en Statsbane. Det ærede Medlem staar frit og Tinget staar frit, og vil det sige: her skal ikke anlægges en Statsbane“ osv. Det er saa bestemt en Indrømmelse fra den højtærede Minister af, at baade jeg og Tinget staa frit i saa Henseende, at vi ikke ere bundne ved det Udtryk i denne Lov, som den højtærede Minister nylig citerede, at jeg ikke kan forlange en større, men jeg skal ikke forbyde mig længere i dette Spørgsmaal. — Derimod maa jeg vende tilbage til dette Afgiftsspørgsmaal, og jeg skal da som Støtte for, at Forpagtningsafgiften ikke er sat for højt, anføre, at et andet Medlem af Mindretallet, der har en Særberetning her, udtaler sig endnu meget stærkere end Flertallet for, at Afgiften ikke er for høj, at den er rimelig.

Med Hensyn til Retningslinien, som det ærede første Medlem for 6te Kres ogsaa var inde paa, og som der jo ogsaa findes adskillige Udtalelser om i Mindretallets Notum i Betænkningen, skal jeg kun erklære mig enig med det ærede Medlem i hans Bemærkninger, om at Stationen ved Ryslinge bør finde sin naturlige Plads paa det Sted, som baade det ærede kongevalgte Medlem og det ærede første Medlem har udtalt sig for her, og som for øvrigt hele Udvalget har udtalt sig for i Betænkningen. Jeg turde maasse henlede den højtærede Ministers velvillige Opmærksomhed paa denne Anthydning, thi mere er det selvfølgelig ikke.

Med Hensyn til Saaneparagraffen er der dels i Betænkningen dels i Dag her blevet sagt, at den var finansielt uforholdsmæssig og politisk usvarlig. Dette vil efter min Mening kun være atter et Bevis paa, hvor uendelig delte Meninger om en og samme Ting kunne være. Jeg for mit Vedkommende, og jeg tror mange med mig — og jeg er sikker paa dette Tings store Flertal — ville mene, at netop Saan i det omhandlede Dje-med til Jærnbaneanlæg er lige saa vel politisk forsvarligt som finansielt nødvendigt, i alt Fald fornuddent. Men jeg skal heller ikke her komme ind paa nogen som helst ind-